

mende kom meget tæt på sandheden, da han sagde: Jamen der er en grænse for, hvad vi vil gøre for dem uden for Danmarks grænser i udviklingslande og andre steder, hvor de har problemer. Vi mener – sådan forstod jeg hr. Helge Adam Møller – at danskere har særlige rettigheder, som vi først og fremmest skal tage os af, uanset hvilke problemer der måtte være i omverdenen.

Jeg synes måske, at hr. Helge Adam Møller skulle kigge sig en gang omkring i statsbudgettet og se, i hvilket omfang det er de svagest bemidlede i dette samfund, som modtager offentlige midler. Jeg tror, at vi kan finde ganske mange grupper, der bevilger hinanden tilskud. Jeg skal blot minde om et enkelt område som boligområdet, hvor man med mellemrum har snakket om støtte på omkring 40 mia. kr. årlig.

Det, som der har været tale om, og som De Konservative og Venstre prøvede at finde, var besparelser i størrelsesordenen 3-4 mia. kr. Det kan velbærgede danskere med gode parcelhuse og andre gode boliger ikke klare. Nej, dér må vi nedprioritere de fattige landes behov. Det synes jeg ikke er særlig behageligt, men jeg synes, det er en konklusion, som er værd at tage med hjem fra denne debat.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Jørgen Estrup har svært ved ikke at forstå, men at acceptere, at man kan mene, at der må være en grænse eksempelvis for, hvor meget man anvender til ulandsstøtte. Men om vi så i Danmark anvendte det samlede statsbudget til ulandsstøtte, så ved vi jo, at det kun ville dække, skal vi sige en promille, og så er jeg måske endda meget flink, af den samlede verdens behov.

Så der må altså være en grænse. Og hvis hr. Jørgen Estrup ikke mener, der er nogen grænse, hvorfor foreslår Det Radikale Venstre så ikke, at vi tidobler eller femdobler støtten? Mener hr. Jørgen Estrup ikke, at der må være en grænse et sted?

Det, vi kan diskutere, er, hvor grænsen skal ligge, men en grænse må der vel være. Det er klart, at hvis man førte den politik, vi står for, som skabte et rigeri samfund, flere arbejdspladser, bedre erhvervsliv osv., så kunne man også hæve grænsen, for så var der flere penge at fordele af, men vi kan altså ikke fordele af flere penge, end vi har. Det er det, regeringen

gør, for så låner man bare og lægger det over på næste generation, men vi har altså den holdning, at vi skal holde os inden for det budget, vi har, og så vil vi godt skabe et større budget ved at tjene noget mere, så kan vi hjælpe flere mennesker.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Blot den bemærkning til hr. Helge Adam Møller, at hvis vi er enige om, at der ikke gøres nok, så er den rette vej frem måske ikke at komme med nedskæringsforslag. Det er det, der undrer mig.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg sidder og spekulerer på, om vi indimellem er ved at bevæge os ud over det, der er indeholdt i forslaget, og det vil jeg bede ordførerne om at være opmærksomme på.

Fru Annette Just som ordfører.

Annette Just (FP):

Jeg er nødt til at sige, da mit partis ordfører ikke kan være til stede, at jeg har fået lov til at få den store glæde at overtage det her forslag.

Jeg vil starte med at gå tilbage til, hvad forslaget drejer sig om, og ikke til finanslove eller andre specifikke ting, som er kommet ind under debatten, og sige, at Fremskridtspartiet er umådelig enige med, hvad Venstre og De Konservative ikke blot har skrevet i forslaget, men også har sagt i deres ordførertaler. Jeg vil i særdeleshed nævne hr. Helge Adam Møller, som fik udtrykt det meget, meget klart og tydeligt, men også hr. Bertel Haarder, som hele tiden huskede på, at selve forslaget faktisk drejer sig meget om, hvad det er, vi kan gøre på EU-plan.

Jeg er uenig, når hr. Bertel Haarder går så langt som at sige: Vi skal glæde os over, at man med Amsterdamtraktaten kan lave det med kvalificeret flertal. Det mener jeg egentlig talt er ødelæggende for det hele. Men også på nuværende tidspunkt, og det er trods alt det nuværende EU, vi skal diskutere, har vi mulighed for at påvirke EU ved at sige: Hvis vi skal hjælpe, og det skal vi, det er der et flertal for, så skal der også være den hage ved det, at landene skal være opmærksomme på, at de skal modtage de afviste flygtninge, som er kommet ind i EU-lande.

Jeg var glad for ministerens svar på det spørgsmål, for ministeren svarede – så vidt jeg kunne høre, og jeg mener, det er korrekt – at